

MEVCUT HAKKINI KULLANAMAYANA YENİ HAK VERMEZLER

Aydınlık Gazetesi, 19.09.2011

Yıldırım Koç

Türk-İş'in, DİSK'in ve Hak-İş'in önemli eksikliklerinden biri, 7 yıldır varolan bazı haklarının farkında olmamaları, bu hakların kullanılması için ciddi bir çaba göstermemeleridir.

Şaka etmiyorum.

Türk-İş, DİSK ve Hak-İş, 7 yıldır varolan bazı haklarını kullanmak için en ufak bir çaba göstermiyor; ondan sonra da yürürlükteki mevzuattan şikayet ediyor.

İşçi sınıfı mücadelesinde hakların kağıt üzerine geçirilmesi bir aşamadır, kağıt üzerine geçirilmiş hakların hayata geçirilmesi farklı bir aşamadır.

İş Kanunu'na göre haftalık çalışma süresi 45 saattir; bu sürenin üzerindeki çalışmalar fazla çalışma ücretine tabidir.

Yüzbinlerce örgütsüz işçi, haftada 45 saatin üzerinde çalışmakta ve bu ek süreler için fazla çalışma ücreti almamaktadır.

Hak kağıt üzerinde vardır; kağıt üzerindeki hakkı hayata geçirecek örgütlü güç yoktur. O zaman mevcut hak kullanılamamaktadır.

Örgütlenme, toplu pazarlık ve grev hakları konusunda da aynı durum söz konusudur.

Türk-İş, DİSK ve Hak-İş'e yakışmayan, bu konularda 7 yılı aşkın süredir varolan hakları kavramamak ve bu hakların hayata geçirilmesi için mücadele etmemektir.

Yıllardır yazıyoruz ve Ulusal Kanal'daki programlarda dile getiriyoruz.

Özetle yeniden tekrarlayayım.

Anayasa'nın 90. maddesine 2004 yılında konan bir hükümlerle, onaylanmış uluslararası sözleşmelerle iç mevzuatın çeliştiği durumlarda, iç mevzuat "yok hükmünde" ("zımnen mülga") sayılmaktadır.

Türkiye'nin onaylamış bulunduğu 87 ve 98 sayılı ILO Sözleşmeleri, son derece geniş örgütlenme, toplu pazarlık ve grev hakları tanımaktadır.

Diğer bir deyişle, bizim 2821 sayılı Sendikalar Kanunu, 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu, 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun birçok düzenlemesi, Anayasa'nın emredici hükmü gereği, "zımnen mülga"dır, "yok"tur.

Türkiye'de bugün, kullanacak bilginiz ve kullanma niyetiniz varsa, kullanmaya gücünüz yetiyorsa, en geniş sendikal hak ve özgürlükler vardır.

Size somut örnek.

25 Kasım 2009 tarihinde KESK ve Türkiye Kamu-Sen, adını koya koya genel grev yaptı.

Genel grev, o tarihlerde, Anayasanın 54. maddesiyle, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunuyla yasaktı.

Hiçbir örgüt veya kişi hakkında dava açıldı mı? HAYIR.

2010 yılı Şubat ve Mayıs aylarında, Tekel işçileriyle dayanışma için birçok örgütün katılımıyla genel grev örgütlendi.

Hiçbir örgüt veya kişi hakkında dava açıldı mı? HAYIR.

Savcılıklar, bu davaları iyi niyetli ve hoşgörülü oldukları için mi açmadılar? HAYIR. Anayasanın 90. maddesinin emredici hükümlerini sendikacılarımızdan çok daha iyi bildiklerinden dava açma yoluna gitmediler.

Günümüzde sendikacılık hareketinin öncelikli ilkesi, bu mevcut hakkın kullanılması mücadelesidir.

Türk-İş'in, DİSK'in, Hak-İş'in en önemli eksikliği, varolan bu hakların kullanılması için bilgi, irade ve kararlılık eksikliğidir.

Peki, Türk-İş yönetimini eleştiren Sendikal Güçbirliği Platformu'nun böyle bir anlayışı var mıdır?

Hayır.

Platformun bildirdesinde şöyle yazılıyor: "Platformumuz, ülkemizde pek çok yasakla işlevsiz hale getirilen grev hakkına işlerlik kazandırılması için grev yasaklarının ve grev hakkının kullanımını

engelleyen bütün yasal düzenlemelerin kaldırılması; dayanışma grevi, hak grevi ve genel grevin çalışanlara tanınması için mücadele etmekte kararlıdır.”

Bu hakların zaten var olduğunu kavramamışlar.

Sendikal Güçbirliği Platformu bildirgesinde uluslararası sözleşmelerin doğrudan uygulanırılığı konusunda da susuluyor.

Yapmayın, n’olur. Alternatif olarak çıkarken, böyle büyük bir eksikliğinizi olmasın. Anayasa’nın 90. maddesinde 7 yıl önce yapılmış ve yıllardır tartıştığımız bu kadar önemli bir değişikliğin farkında olmadan sendikal mücadele nasıl sürdürülebilir?

Türkiye’de sendikal haklar kağıt üzerinde mevcuttur. Eksik olan, bu hakları bilen, kullanmak isteyen, kullanacak gücü olan sendikalardır.

Mevcut hakkını kullanamayana yeni hak hiç vermezler.